

06/09/2020

Ο εορτασμός του εν Χώναις θαύματος στον Πανορμίτη Σύμης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Μια ακόμη ευλογημένη ευκαιρία πνευματικής ανατάσεως και προσευχής εδόθη στους πολυπληθείς προσκυνητές που παρευρέθηκαν στην Ιερά Μονή Πανορμίτου Σύμης, το Σάββατο 5η και την Κυριακή 6η Σεπτεμβρίου 2020, εορτή του εν Χώναις θαύματος του Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Σήμερα, κυριώνυμον ημέρα της εορτής, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύμης, Τήλου-Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσοστόμου ετελέσθη ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία, συλλειτουργούντων του Καθηγουμένου της Ι. Μονής Αρχιμ. Αντωνίου Πατρού, του φιλοξενουμένου Αρχιμ. Ιωαννικίου Αναγνώστου, του Οικον. Αντωνίου Κασιώτη και του Διακόνου μας Γεωργίου Κακακιού.

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Αντί άλλου κηρύγματος ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε το Πατριαρχικόν Μήνυμα επί τη εορτή της Ινδίκτου, ήτοι του νέου εκκλησιαστικού έτους, αρξαμένου ήδη από της 1ης τρ. Μηνός, αφιερωθέντος εις την διαφύλαξιν και προστασίαν του φυσικού περιβάλλοντος.

© Ι. ΜΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

Χθες (το εσπέρας του Σαββάτου), προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου, ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός με τη συμμετοχή του Καθηγουμένου της Ι. Μονής, Αρχιμ. Αντωνίου Πατρού, του φιλοξενουμένου Αρχιμανδρίτη, Ιωαννικίου Αναγνώστου κληρικού της Ι. Μητροπόλεως Ρόδου, του Οικον. Αντωνίου Κασιώτη κληρικού της Ι. Μητροπόλεως Κώου και Νισύρου, του Πρωτοπρεσβύτερου Στεφάνου Μακρή Γεν. Αρχιερατικού μας Επιτρόπου, του Πρεσβυτέρου Αντωνίου Μανιά, του Πρεσβυτέρου Γεωργίου Χατζηχρυσάφη και του Διακόνου π. Γεωργίου Κακακιού.

Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν αριστοτεχνικά ο κ. Μερκούριος Γιανναράς, Πρωτοψάλτης της Ι. Μονής και οι φιλοξενούμενοι Ιεροψάλτες: κ. Δημήτριος Τσάμπαλλας και κ. Κομνηνός Κουτλινιός, αμφότεροι θεράποντες και της Ιατρικής Επιστήμης.

Δραττομένης της ευκαιρίας, παρατίθεται κατωτέρω εν συντομία **το ιστορικό του Θαύματος εν Χώναις παρά του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, το οποίον σημειούται ότι εορτάζεται από τον δον αιώνα μ. Χ. πανορθοδόξως προς τιμήν του Παμμεγίστου Αρχαγγέλου Μιχαήλ, του ποιούντος μεγάλα και εξαίσια εις την ζωήν της Εκκλησίας και των πιστών αυτής τέκνων.**

Εις τα μέρη της Φρυγίας, στα μαρτυρικά χώματα της Μικράς Ασίας και στην πόλη των Κολοσσών, υπήρχε μεγάλος Ναός του Αρχαγγέλου Μιχαήλ. Κάτω από το Ναό αυτό έβγαινε αγίασμα, το οποίο θεράπευε κάθε είδους ασθένειες και πλήθος ανθρώπων συνέρρεε καθημερινά για να δεχτεί την ψυχική λύτρωση και τη σωματική θεραπεία.

Ένα παιδί που ονομαζόταν Άρχιππος και καταγόταν από την γειτονική Ιεράπολη, από την ηλικία των 10 ετών πήγε σ' αυτόν τον Ναό του Αρχαγγέλου για να ασκητέψει. Ζώντας με μεγάλη εγκράτεια και κάνοντας πολλή προσευχή, απέκτησε πολλές αρετές και χαρίσματα θεϊκά. Τα πλήθη όμως των απίστων που συγκεντρώνονταν γύρω από το αγίασμα, βλέποντας τα θαύματα και την ενάρετη ζωή του Οσίου Αρχίπου, τον φθόνησαν και μη θέλοντας να τον βλέπουν να αγωνίζεται, άρχισαν να τον συκοφαντούν. Μία μέρα συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί, ορμώντας με μανία κατά του Οσίου Αρχίπου, θέλοντας και αυτόν να σκοτώσουν και το αγίασμα να καταστρέψουν εντελώς. Και αφού τον έσυραν απ' τα γένια και τα μαλλιά του, άλλοι μεν τον κτυπούσαν με ραβδιά και ξύλα, άλλοι έσκαβαν γρήγορα για να θάψουν το αγίασμα. Τότε όμως πετάχτηκε φωτιά από το σημείο εκείνο που τους τρόμαξε όλους και τους έτρεψε σε φυγή.

Κατόπιν σκέφτηκαν ένα άλλο φοβερότερο σχέδιο. Από ανατολικά πήγαζαν δύο ποταμοί μεγάλοι ο Λυκόκαστρος και ο Κούφος, που έρρεαν προς το μέρος της Εκκλησίας χωριστά και περικύκλωναν τον Ναό από μακριά σαν νησί, και έσμιγαν αρκετά πιο μακριά μετά την Λυκία καταλήγοντας στην θάλασσα ως ένας ποταμός πλέον, απέναντι από την Ρόδο. Αυτούς τους ποταμούς σκέφτηκαν οι ασεβείς, να τους στρέψουν προς την Εκκλησία και το αγίασμα. Τα νερά των ποταμών άλλωστε ήταν τόσο ορμητικά και το έδαφος τόσο κατηφορικό, ώστε η καταστροφή ήταν βέβαια. Επιπλέον πάνω από τον Ναό υπήρχε και μία τεράστια πέτρα, πάνω στην οποία οι ασεβέστατοι εκείνοι ειδωλολάτρες έστρεψαν τα νερά των ποταμών, για να κυλήσουν το βράχο εκείνον επάνω στο Ναό και το αγίασμα. Για να πραγματοποιήσουν το σκοτεινό τους σχέδιο πάσχιζαν νύχτα και μέρα πλήθος ανθρώπων.

Όμως ο όσιος Άρχιππος βλέποντας την μανία τους παρακαλούσε τον Θεό και τον Αρχάγγελο Μιχαήλ να ματαιώσει τα σχέδια των ασεβών και να υπερισχύσει το θέλημα του Θεού, πάνω από την κακία των ανθρώπων. Μόλις πέρασαν δέκα ημέρες

και συγκεντρώθηκε πολύ νερό στην τάφρο που είχαν κατασκευάσει, κατά τα μεσάνυχτα κατέστρεψαν οι άθεοι το φράγμα, με σκοπό να πέσει το νερό πάνω στον Ναό και να τον καταστρέψει. Σίγουροι λοιπόν για την επιτυχία τους στάθηκαν στα αριστερά του Ναού περιμένοντας να δουν το γεγονός.

Ο όσιος Άρχιππος όταν άκουσε το μεγάλο θόρυβο και την δυνατή βοή των νερών, προσευχόταν εντονότερα λέγοντας τα λόγια του προφήτη Δαβίδ: «επήραν οι ποταμοί Κύριε επήραν οι ποταμοί». Καθώς προσευχόταν ο Όσιος, του εμφανίστηκε θεία όρασις σαν να ερχόταν εξ ουρανού και καλούσε τον Άρχιππο με το όνομά του. Αυτός όμως μη μπορώντας να δει το θέαμα, έπεσε με το πρόσωπο κατά γης. Τότε είδε φοβερό και πανύψηλο τον Αρχάγγελο Μιχαήλ, που του είπε: «Στάσου στο αριστερό μέρος του Ναού και μην φοβάσαι». Μετά ο Αρχάγγελος με το χέρι Του έκανε το σημείο του Σταυρού στην πέτρα, που όπως είπαμε ήταν πάνω από την εκκλησία λέγοντας: «μέχρι τούτο το σημείο να φτάσεις», και με το κοντάρι που βαστούσε χτύπησε το μέρος με δύναμη και η πέτρα σχίστηκε από επάνω μέχρι κάτω.

Και ω του θαύματος! τον είδαν τα νερά και σύμφωνα με τον ψαλμό εσταμάτησαν. Ξανάκανε ο Αρχάγγελος το σημείο του Σταυρού και έγινε σεισμός μεγάλος και τρομερός. Το νερό των ποταμών έπεσε στο βαθύ φαράγγι που ανοίχτηκε και εξακολουθεί να βρίσκονται εκεί και να φαίνονται έως σήμερα. Γι' αυτό και ο τόπος αυτός που ονομαζόταν πρώτα Κολασσαί μετενομάσθηκε Χώνες, για την χώνευση των ποταμών εκείνων. Ο δε Όσιος Άρχιππος έζησε κατόπιν του θαύματος εκείνου, εβδομήντα χρόνια κατά τρόπο θεάρεστο και ευάρεστο, μέχρι την ημέρα που εξεδήμησε εις Κύριον για να απολαύσει τους καρπούς των κόπων του.

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

© Ι. Μ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΟΥ ΣΥΜΗΣ

